

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **PHARMA NORD PRAHA s.r.o., IČ: 630 73 943**, se sídlem Odolena Voda, Pražská 387, zastoupen Mgr. Karin Pomaizlovou, advokátkou v Praze 7, Strossmayerovo nám. 977/2, **za účasti:** BIO COMMERCE, spol. s r.o., se sídlem Praha 9 – Újezd nad Lesy, Hulická 1158, zastoupen Mgr. Lumírem Veselým, advokátem v Praze 2, Belgická 196/38, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-430441/61394/2009/ÚPV ze dne 24. 9. 2010,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 29. 11. 2010 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-430441/61394/2009/ÚPV ze dne 24. 9. 2010, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 10. 2009 o zamítnutí návrhu na prohlášení barevné kombinované ochranné známky č. 304087 ve znění „BIO KOENZYM Q10“, jejímž majitelem je společnost BIO COMMERCE, spol. s r.o., IČ: 480 40 282, za neplatnou.

Napadená barevná kombinovaná ochranná známka č. 304087 ve znění „BIO KOENZYM Q10“ byla přihlášena dne 10. 10. 2005 a do rejstříku zapsána dne 3. 3. 2009 pro výrobky zařazené do třídy 5: potravinové přípravky a doplňky všeho druhu, jako posilující poživatiny a vitamínové přípravky proti únavě a posílení srdečních funkcí, poživatiny pro doplnění redukčních diet nebo přípravků pro hubnutí, vše s léčebnými podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Napadená ochranná známka je barevná, na zeleném podkladu je v horní části nápis bíle provedenými písmeny „BIO KOENZYM“, pod ním červeným tučným písmem napsané písmeno „Q“ a číslice „10“, v jejímž středu je průřez ve tvaru srdce.

Dne 4. 7. 2006 podal žalobce námitky proti zápisu barevné kombinované ochranné známky č. 304087 ve znění „BIO KOENZYM Q10“ do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a) a g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Namítal, že je majitelem slovní ochranné známky č. 198625 ve znění „BIO-QUINON“ s právem přednosti ode dne 7. 6. 1995 pro výrobky zapsané ve třídě 5 léčebnými podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, a že již od roku 1995 uváděl na český trh prostřednictvím své dceřiné společnosti PHARMA NORD PRAHA s.r.o. sérii doplňků stravy pod společným názvem výrobní řady „BIO“, a že s ohledem na zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl nucen změnit při užívání svých označení slovo „BIO“ na „BIOAKTIVNÍ“. Namítal zaměnitelnost přihlašované barevné kombinované ochranné známky ve znění „BIO KOENZYM Q10“ s jeho starší slovní ochrannou známkou ve znění „BIO-QUINON“.

S těmito námitkami se vypořádal Úřad průmyslového vlastnictví nejprve rozhodnutím ze dne 23. 4. 2007 o zamítnutí námitek prodaných proti zápisu barevné kombinované ochranné známky ve znění „BIO KOENZYM Q10“ do rejstříku ochranných známek, které bylo posléze potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-430441/31794/2007/ÚPV ze dne 9. 2. 2009, kterým byl zamítnut rozklad žalobce.

Návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou byl podán dne 20. 4. 2009 pro namítaný rozpor napadené ochranné známky s ustanoveními § 4 písm. g) a l) zákona o ochranných známkách, a žalobce tentokrát tvrdil, že napadená ochranná známka je kvůli prvku „BIO“, jež obsahuje, klamavá a její zápis se přičítá jinému právnímu předpisu. Zákon č. 242/2000 Sb. obsahuje definici pojmu „biopotravina“ a zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje definici pojmu „doplňek stravy“, tedy výrobku, jenž je zapsán v seznamu výrobků a služeb napadené ochranné známky. Navrhovatel tvrdil, že doplňky stravy jsou potravinami, proto na ně se vztahují podmínky pro označování stanovené zákonem č. 242/2000 Sb., podle něhož je možné doplňkem „bio“ označit pouze tzv. biopotraviny, přičemž je však z podstaty věci vyloučené, aby doplňky stravy byly biopotravinou. Tím dochází ke klamání spotřebitele o původu výrobku a zároveň k porušování zákona č. 242/2000 Sb. a dalších zákonů, jako je zákon č. 110/1997 Sb. a zákon o reklamě. Napadená ochranná známka nesplňuje ani podmínky stanovené zákonem pro označování bioproduktů, není např. opatřena kódem certifikační společnosti. Návrh ze dne 20. 4. 2009 byl tedy podán

poté, co v řízení o přihlášce ochranné známky žalobce, jako připomínkující a namítající, neuspěl se svými námitkami, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto, ani s připomínkami, o výsledku jejichž posouzení byl žalobce informován sdělením Úřadu ze dne 23. 4. 2007. Návrh na prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky byl odůvodněn shodnými tvrzeními, jaká připomínkující/žalobce užil v řízení o zápisu (§ 24 zákona o ochranných známkách).

Návrh žalobce ze dne 20. 4. 2009 na prohlášení barevné kombinované ochranné známky č. 304087 ve znění „BIO KOENZYM Q10“ byl zamítnut jak správním orgánem prvního stupně, tak i žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č. j. O-430441/61394/2009/ÚPV ze dne 24. 9. 2010 o rozkladu žalobce.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 24. 9. 2010 mj. uvedl, že výraz „Koenzym Q10“ je účinná látka někdy též nazývaná „vitamín Q10“, která není zemědělskou surovinou a výrobky, pro něž je zapsána ochranná známka, nepocházejí ze zemědělské produkce, což bude spotřebiteli zřejmé i s ohledem na místo prodeje, jímž budou zejména lékárny.

Žalovaný především konstatoval, že napadená ochranná známka je barevná, na zeleném podkladu je v horní části nápis bíle provedenými písmeny „BIO KOENZYM“, pod ním červeným tučným písmem napsané písmeno „Q“ a číslice „10“, v jejímž středu je průřez ve tvaru srdce. Celková kompozice působí díky barvám povzbudivě. V napadené ochranné známce je prvek „BIO“ posazen vedle prvku „KOENZYM“, není vzhledem k němu zdůrazněn, červená barva písmene s číslicí „Q10“ a průřez v číslici „O“ pak ve vztahu k horním prvkům poukazují spíše než k ekologickému zemědělství k blahodárnému účinku koenzymu Q10 na srdce jakožto životně důležitému orgánu, tzv. krevní pumpě. Vztah koenzymu Q10 k léčbě srdce je přitom zřejmý z výňatků z veřejně dostupných informačních zdrojů. V celkovém kontextu všech prvků tak prvek „BIO“ poukazuje spíše k životu, odvozeno od řeckého slova „bios“ tohoto významu, než k ekologickému zemědělství, neboť koenzym Q10 není obecně považován za potravinu, spíše za přirozeně se vyskytující a chemicky vyrobitelnou látku s účinkem na lidský organismus, a tudíž neexistuje jeho přímý vztah k ekologickému zemědělství, které je spojováno s čistým přírodním prostředím a přirozeným způsobem pěstování zvířat i rostlin, užívaných jako potraviny nebo k jejich výrobě.

Rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky, bylo podepřeno skutečností, že potravinové přípravky a doplňky všeho druhu, jako posilující potraviny a vitamínové přípravky proti únavě a posílení srdečních funkcí, potraviny pro doplnění redukčních diet nebo přípravků pro hubnutí, vše s léčebnými účinky nejsou ani potravinou, ani potravním doplňkem.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že závěry žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování, a že na základě provedeného dokazování dospěl žalovaný k nesprávným skutkovým závěrům, které nemají oporu v provedeném dokazování.

Žalobce namítal, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a že

je rozhodnutí pro vnitřní rozpory nepřezkoumatelné.

Žalobce namítal procesní vadou, spočívající v tom, že žalovaný v rámci rozkladového řízení provedl další důkazy (informace z internetu), s nimiž žalobce neseznámil.

Žalobce tvrdil, že napadená ochranná známka byla do rejstříku zapsána v rozporu s ustanovením § 4 písm. 1) zákona o ochranných známkách, podle něhož do rejstříku nemá být zapsáno označení, jehož užívání se přičí ustanovení jiného právního předpisu nebo je v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv. Pokud jedním z prvků ochranné známky je slovo BIO, které je zákonem č. 242/2000 Sb. vyhrazeno pro označování bioproduktů, biopotravin a ostatních bioproduktů produkovaných při hospodaření v ekologickém zemědělství, pak daná ochranná známka používaná pro nárokový seznam výrobků: potravinové přípravky a doplňky všeho druhu, jako posilující potraviny a vitamínové přípravky proti únavě a posílení srdečních funkcí, potraviny pro doplnění redukčních diet nebo přípravků pro hubnutí, vše s léčebnými účinky, se přičí tomuto zákonu.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 24. 3. 2011 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 24. 9. 2010.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 30. 1. 2014, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pokud žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je pro vnitřní rozpory nepřezkoumatelné, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalobou napadené rozhodnutí je velmi rozsáhlé, obnáší celkem 21 stran a žalovaný se v něm postupně řádně vypořádal se všemi rozkladovými námitkami. Rozhodnutí je konzistentní a má logickou stavbu. Odůvodnění je zcela v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož se v něm uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, a proto soud o něm mohl meritorně rozhodovat. Soud nemohl přehlédnout ani skutečnost, že návrh žalobce ze dne 20. 4. 2009, jímž bylo zahájeno řízení o neplatnosti napadené ochranné známky, byl podán poté, co v řízení o přihlášce ochranné známky žalobce, jako připomínkující a namítající, neuspěl se svými námitkami, a že návrh na prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky byl odůvodněn shodnými tvrzeními, jaká žalobce užil v řízení o

zápisu.

Podle § 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb. pro účely tohoto zákona se rozumí potravinami látky určené ke spotřebě člověkem v nezměněném nebo upraveném stavu jako jídlo nebo nápoj, nejde-li o léčiva a omamné nebo psychotropní látky; za potravinu podle tohoto zákona se považují i přídatné látky, látky pomocné a látky určené k aromatizaci, které jsou určeny k prodeji spotřebiteli za účelem konzumace,

Podle § 2 písm. i) zákona č. 110/1997 Sb. pro účely tohoto zákona se rozumí doplňkem stravy potravina, jejímž účelem je doplňovat běžnou stravu a která je koncentrovaným zdrojem vitaminů a minerálních látek nebo dalších látek s nutričním nebo fyziologickým účinkem, obsažených v potravine samostatně nebo v kombinaci, určená k přímé spotřebě v malých odměřených množstvích,

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, čj. 7 As 49/2007-66 ustanovení § 5d zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve znění účinném do 25. 1. 2006 (reklama na potraviny), je aplikovatelné i na doplňky stravy ve smyslu § 2 písm. j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění účinném do 14. 5. 2008.

Napadená barevná kombinovaná ochranná známka č. 304087 ve znění „BIO KOENZYM Q10“ byla přihlášena dne 10. 10. 2005 a do rejstříku zapsána dne 3. 3. 2009 pro výrobky zařazené do třídy 5: potravinové přípravky a doplňky všeho druhu, jako posilující potraviny a vitamínové přípravky proti únavě a posílení srdečních funkcí, potraviny pro doplnění redukčních diet nebo přípravků pro hubnutí, vše s léčebnými podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Městský soud v Praze s odkazem na citovaná ustanovení zákona musel přisvědčit závěrům žalovaného, který své rozhodnutí podepřel skutečností, že potravinové přípravky a doplňky všeho druhu, jako posilující potraviny a vitamínové přípravky proti únavě a posílení srdečních funkcí, potraviny pro doplnění redukčních diet nebo přípravků pro hubnutí, vše s léčebnými účinky nejsou ani potravinou, ani potravním doplňkem. Námitka, již se dovolával žalobce porušení zákona o regulaci reklamy, byla potom s ohledem na meritum věci zcela nepatřičná.

Podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 242/2000 Sb. v tomto zákoně se rozumí biopotravinou potravina vyrobená za podmínek uvedených v tomto zákoně a předpisech Evropských společenství⁴⁾, splňující požadavky na jakost a zdravotní nezávadnost stanovené zvláštními právními předpisy,

Podle § 23 zákona č. 242/2000 Sb. bioprodukt, biopotravina a ostatní bioprodukt se označí v souladu s předpisy Evropských společenství¹⁸⁾, včetně kódu pověřené osoby, se kterou osoba podnikající v ekologickém zemědělství uzavřela smlouvu o kontrole a osvědčování, a která provedla poslední kontrolu. Bioprodukt, biopotravina a ostatní bioprodukt se na obale označí také grafickým znakem podle odstavce 2 (odst. 1). Podobu grafického znaku, kterým se označí bioprodukt, biopotravina a ostatní bioprodukt, stanoví prováděcí právní předpis. Tento grafický znak smí být užíván pouze pro účely tohoto zákona nebo předpisů Evropských společenství¹⁾ a v souladu s nimi (odst. 2).

Podle čl. 23 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 pro účely tohoto

nařízení se má za to, že produkt označen výrazy odkazujícími na ekologickou produkci, pokud se v jeho označení, propagačním materiálu nebo obchodních dokumentech on sám, jeho složky nebo krmné suroviny popisují výrazy, které naznačují kupujícímu, že produkt, jeho složky nebo krmné suroviny byly získány v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení. Zejména výrazy uvedené na seznamu v příloze a jejich odvozeniny nebo zdrobněliny jako "bio" a "eko" mohou být samostatně nebo v kombinaci používány kdekoli ve Společenství a v kterémkoli jazyce Společenství při označování a propagaci produktu, který splňuje požadavky tohoto nařízení nebo požadavky z něj plynoucí. Při označování a propagaci živých nebo nezpracovaných zemědělských produktů se mohou používat výrazy odkazující na ekologickou produkci, pouze pokud byly navíc všechny složky daného produktu rovněž získány v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

Příloha výrazů uvedených v čl. 23 odst. 1: BG: биологичен; ES: ecológico, biológico; CS: ekologické, biologické; DA: økologisk; DE: ökologisch, biologisch; ET: mahe, ökoloogiline; ΕΙβιολογικό; EN: organic; FR: biologique; GA: orgánach; IT: biologico; LV: bioloģisks, ekoloģisks; LT: ekologiškas; LU: biologesch; HU: ökológiai; MT: organiku; NL: biologisch; PL: ekologiczne; PT: biológico; RO: ecologic; SK: ekologické, biologické; SL: ekološki; FI: luonnonmukainen; SV: ekologisk

Podle rozsudku SDEU ve věci C-107/04 Comité Andaluz de Agricultura Ecológica v. Administración General del Estado a Comité Aragonés de Agricultura Ecológica čl. 2 nařízení č. 2092/91 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícímu označování zemědělských produktů a potravin, doplněného za účelem zahrnutí živočišné výroby nařízením č. 1804/1999, musí být vykládán tak, že nezakazoval, aby produkty nezískané ekologickou metodou produkce nesly ve Španělsku na označování, v propagačních materiálech nebo v obchodních dokumentech označení „biológico“ nebo jeho předponu „bio“. Tentýž článek 2, ve znění nařízení č. 392/2004, musí být vykládán tak, že od nynějška zakazuje, aby takové produkty nesly ve Španělsku na označování, v propagačních materiálech nebo obchodních dokumentech označení „biológico“ nebo jeho předponu „bio“. Toto poslední ustanovení upřesňuje, že výrazy uvedené v něm v různých jazykových verzích nemají pro členské státy výlučný charakter, ale mají pouze indikativní hodnotu, která zahrnuje rovněž překlad do ostatních úředních jazyků Společenství. (viz body 19, 22, výrok 1–2)

Pokud žalobce dále namítal, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalobce především ve svém podání tvrdil, že se napadená ochranná známka přičítá ustanovení zákona č. 242/200 Sb., aniž by uvedl, kterému ustanovení konkrétně. Tvrdil, že se tato ochranná známka přičítá i nařízení č. 834/2007, aniž by uvedl, o které jeho ustanovení jde. Městský soud v Praze proto musel tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

V inkriminované věci je nesporné, že namítané právní předpisy použité žalobcem se vztahují pouze na ekologickou zemědělskou produkci. Nicméně výrobky, které jsou chráněné napadenou ochrannou známkou, tj. potravinové přípravky a doplňky všeho druhu, jako posilující potraviny a vitamínové přípravky proti únavě a posílení srdečních funkcí, potraviny pro doplnění redukčních diet nebo přípravků pro hubnutí, vše s léčebnými účinky nejsou ani potravinou, ani potravním doplňkem. Nejsou tedy ani produktem ekologického zemědělství, na něž se vztahují shora uvedené předpisy.

Pokud žalobce namítal, že závěry žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování, a že na základě provedeného dokazování dospěl žalovaný k nesprávným skutkovým závěrům, které nemají oporu v provedeném dokazování, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Soud musel především poukázat na skutečnost, že žalovaný správní orgán se zabýval identickými námitkami žalobce již v námitkovém řízení, které předcházelo podání návrhu dne 20. 4. 2009 žalobce na prohlášení předmětné ochranné známky za neplatnou podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách ve spojení s ustanovením § 4 písm. g) a l) tohoto zákona s odůvodněním, že napadená ochranná známka je kvůli prvku „BIO“, jež obsahuje, klamavá a její zápis se přičí jinému právnímu předpisu - zákonu č. 242/2000 Sb. Inkriminovaný návrh byl podán poté, co v řízení o přihlášce ochranné známky žalobce, jako namítající neuspěl se svými námitkami, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto. Návrh na prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky byl odůvodněn shodnými tvrzeními, jaká žalobce dříve užil v řízení o zápisu (§ 24 zákona o ochranných známkách).

Pokud žalobce namítal procesní vadou, spočívající v tom, že žalovaný v rámci rozkladového řízení provedl další důkazy (informace z internetu), s nimiž žalobce neseznámil, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2013-24 je-li ve správním řízení použit důkaz získaný v rozporu se zákonem (§ 51 odst. 1 správního řádu), nemusí to být vždy bez dalšího důvodem pro zrušení rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení dle § 76 odst. 1 soudního řádu správního. Žaloba může být nedůvodná, pokud lze i při odhlédnutí od nezákonného důkazu z ostatních důkazů provedených ve správním řízení učinit jednoznačný závěr, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, ob stojí.

Stejný závěr musel přijmout rovněž Městský soud v Praze v inkriminované věci. Ve smyslu § 51 správního řádu se zjišťují skutečnosti, které mohou napomoci osvětlit stav věci. Před vydáním žalobou napadeného správního rozhodnutí nebyly prováděny nové důkazy a žádné ve spisu nejsou obsaženy, proto s nimi ani žalobce nemohl být seznámen. Pokud žalovaný správní orgán v rozhodnutí uvedl, že bylo do vyhledávače vloženo určité slovo, jedná se o důkaz, který byl proveden již správním orgánem prvního stupně, s nímž byl žalobce seznámen nejpozději doručením prvostupňového rozhodnutí a nesprávnost jejich provedení či obecně jejich zpochybnění mohl namítat v rozkladu. To ovšem neučinil. Pokud rovněž žalovaný v rozkladovém řízení odkázal na takto provedené důkazy (slovník cizích slov, wikipedie, www.dacom.cz, Dacom Pharma) pro dané řízení se jednalo již o notoriety. *Po pečlivé kontrole bylo zjištěno, že „jako nový důkaz“ by bylo možné označit tvrzení na str. 14 poslední odstavce napadeného rozhodnutí: Koenzym Q10 (CoQ10) je produkován v lidském těle a je nezbytný pro základní fungování buněk CoQ10 úroveň klesá s věkem. Užívá se u pacientů s některými chronickými chorobami, jako jsou srdeční*

onemocnění, svalová dystrofie, Parkinsonovy choroby, rakovina, diabetes a HIV/AIDS. (www.umn.edu/altmed stránky University of Maryland, Medical Centre; www.lpi.oregonstate.edu Linus Pauling Institut). Shodné tvrzení je však obsaženo i v prvostupňovém rozhodnutí na str. 7 až 9, jen zdroj této informace je odlišný (<http://www.q10.cz/index.htm>).

Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

V intencích citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2013-24 musel Městský soud v Praze poukázat na skutečnost, že nelze inkriminovanými zjištěními, která se týkají obsahu posuzovaných prvků napadené ochranné známky „koenzym“ a „bio“ přisuzovat význam pro meritum rozhodnutí. V zásadě se tato zjištění totiž neodlišují od jiných tvrzení, která byla jednotlivými účastníky do spisu vkládána, např. příloha k připomínce žalobce k zveřejněné přihlášce ochranné známky ze dne 27. 6. 2006, nýbrž pouze uváděly převládající názor na to, jak slova „koenzym“ „bio“ vnímá veřejnost, resp. co se veřejnost může z veřejně dostupných zdrojů dovědět, pokud bude chtít seznat jejich obsah. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je však opřeno o skutečnost, že napadená ochranná známka v současnosti užívaná není, na trhu se nevyskytuje (na což při ústním jednání dne 30. 1. 2014 upozornil i zástupce majitele napadené ochranné známky), a zda bude či nebude mít vlastnosti, jež ji přisuzuje žalobce, bude zřejmé až z konkrétního užití. S ohledem na skutečnost, že jednotlivá žalobní tvrzení byla vyvrácena, napadené správní rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které proběhlo bez zásadních vad, správní orgán se standardně vyrovnal s podaným návrhem, jeho úvaha je v souladu se správním spisem a v souladu se zásadami logického myšlení a není ani jinak vadná a na zjištěné okolnosti byla správně aplikována právní norma.

Podle § 4 písm. g) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapiše označení, které by mohlo klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby,

Podle § 4 písm. l) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapiše označení, jehož užívání se přičí ustanovení jiného právního předpisu nebo je v rozporu se závazky vyplývajících pro Českou republiku z mezinárodních smluv,

Podle § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách Úřad v řízení zahájeném na návrh třetí osoby nebo z vlastního podnětu prohlásí ochrannou známku za neplatnou, pokud byla zapsána v rozporu s § 4 nebo § 6.

Žalobce namítal, že přihlášené označení bylo do rejstříku zapsáno v rozporu s ustanovením § 4 písm. l) zákona o ochranných známkách, podle něhož do rejstříku nemá být zapsáno označení, jehož užívání se přičí ustanovení jiného právního předpisu nebo je v rozporu se závazky vyplývajících pro Českou republiku z mezinárodních smluv, a že pokud jedním z prvků ochranné známky je slovo BIO, které je zákonem č. 242/2000 Sb. vyhrazeno pro označování bioproduktů, biopotravin a ostatních bioproduktů produkovaných při

hospodaření v ekologickém zemědělství, pak daná ochranné známka používaná pro nárokováný seznam výrobků: potravinové přípravky a doplňky všeho druhu, jako posilující potraviny a vitamínové přípravky proti únavě a posílení srdečních funkcí, potraviny pro doplnění redukčních diet nebo přípravků pro hubnutí, vše s léčebnými účinky, se přičítá tomuto zákonu. Podle názoru Městského soudu v Praze však žalovaný nepochybil, když všechny tyto námitky odmítl jako neodvodněné. V inkriminované věci přihlašovatel ochranné známky zařadil výrobky, pro něž nárokoval ochrannou známku, do 5. třídy podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, kam obecně spadají farmaceutické přípravky a výrobky pro lékařské a léčebné využití.

Koenzym Q10 zřejmě není produkt ekologického zemědělství, a proto se ustanovení zákona č. 242/2000 Sb. na jeho označování jako takového nevztahuje. Zákon č. 242/2000 Sb., uvádí pouze, že grafický znak (mimoходом se jedná rovněž o zapsanou ochrannou známku č. zápisu 195997) smí být užíván pouze pro účely označování podle tohoto zákona nebo předpisů Evropské unie a v souladu s nimi, tj. že takto mohou být označovány jen bioprodukty a biopotraviny vyrobené v podmínkách ekologického zemědělství. Nicméně ani tento zákon neobsahuje žádné ustanovení, které by stanovilo zápočet jakéhokoli použití slova BIO v ochranných známkách, které by se týkaly výrobků, které nejsou potravinami. Ke dni vyjádření žalovaného k žalobě, tj. ke dni 24. 3. 2011, bylo v rejstříku ochranných známek platných pro území České republiky 280 ochranných známek obsahujících slovo BIO zapsaných pro výrobky ve třídě 5 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Městský soud v Praze rovněž jako nepatřičnou a spekulativní odmítnout námitku žalobce, zda přípravky, po něž byla ochranná známka nárokována, jsou či nejsou potravinou, popřípadě zda jsou či vůbec mohou být léčivým přípravkem. Takováto úvaha však nemůže nahradit dispozici přihlašovatele, který nejen předkládá přihlášku ochranné známky s výčtem nárokováných výrobků a služeb, ale on jako uživatel - a nikoli zápisné místo - posléze nese odpovědnost, zda užívání ochranné známky bude možné hodnotit jako „po právu jsoucí“, tj. zda se nebude přičítat jinému právnímu předpisu. V této věci je třeba mít na paměti rovněž postoj, který k ochranným známkám zaujal Nejvyšší soud ve svém rozsudku (Rc) R I 1066/28, v němž judikoval, že „Zápis známky, byť i řádně nabytý, má jen formální ráz a i rozhodnutí o známkovém právu jest jen formální. Výkon tohoto formálního práva se nesmí přičítat zásadě hmotného práva vyslovené v § 1 zák. o nekalé soutěži, takže ten, kdo jest oprávněný užívatí známky, smí svého formálního práva v zájmu vyšší materiální spravedlnosti použití jen v mezích poctivé soutěže a dobrých mravů, nesmí však ho zneužít k nekalému jednání a k poškození hmotného práva. Městský soud v Praze, shodně s žalovaným, musel proto tvrzení žalobce odmítnout s tím, že *takový postup by byl ze strany Úřadu spekulací učiněnou mimo rámec zákonem mu svěřené kompetence a nemohl by tudíž ani mít právní relevanci.*

Zákon č. 242/2000 Sb. v ustanovení § 33 definuje správní delikty, které v rozsahu svých pravomocí stíhá Ministerstvo zemědělství ČR. Takovým deliktem je, pokud podnikatel použije na obalu, v reklamě nebo obchodních dokumentech zemědělských surovin, potravin, krmiv nebo krmných směsí, krmných surovin, doplňkových krmiv, doplňkových látek, premixů nebo rozmnožovacího materiálu, jakýkoliv odkaz na ekologické zemědělství, zejména s použitím slov ekologický nebo biologický nebo jejich odvozených slov „eko“ nebo „bio“. Pokud však gesční orgán nerozhodl ve správním řízení, že označováním koenzymu

Q 10 napadenou ochrannou známkou došlo k porušení právního předpisu (dokonce v průběhu řízení tento orgán vydal 2 odlišná stanoviska), není na žalovaném, aby v takto složité věci nahradil stanovisko věcně příslušného orgánu a naopak shledal, že užití slovního prvku BIO v kombinované ochranné známce má takou intenzitu porušení práva, že je nutné v důsledku toho zrušit již jednou nabyté vlastnické právo k ochranné známce. Napadená ochranná známka je zapsána pro výrobky ve třídě 5 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, pokud bude i pro takové výrobky užívána, nedojde k porušení zákona č. 242/2000 Sb. Pokud bude majitel tuto ochrannou známku užívat pro potraviny, dopustí se správního přestupku, za který bude moci být potrestán příslušným správním orgánem. Pokud majitel nebude užívat známku pro výrobky, pro něž je ochranná známka zapsána, bude známka k návrhu třetí osoby zrušena s účinky ex nunc. Řízení o prohlášení známky za neplatnou bylo zahájeno na návrh, přičemž navrhovatel má nejen břemeno tvrzení, ale i břemeno důkazu, která v daném případě neunesl.

Pokud žalobce dále navrhoval prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky z důvodu uvedeného v § 4 písm. g) zákona o ochranných známkách, neboť se podle ní jedná o označení, které by mohlo klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby. Svůj návrh na uplatnění tohoto důvodu však ve svém podání ze dne 20. 4. 2009 nikterak neodůvodnila. Teprve v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce uvedl, že užívání napadené ochranné známky pro zapsané výrobky je způsobilé klamat spotřebitele. Tato úvaha žalobce je však opřena o stále stejnou úvahu, že pokud Státním ústavem pro kontrolu léčiv není koenzym Q 10 registrován jako léčivo, koenzym není léčivem a je potravinou – a potravina nesmí užívat označení BIO. Tato úvaha však není ucelená. Ochranná známka byla do rejstříku zapsána teprve dne 3. 3. 2009 a nikde není stanoveno, že její majitel buďto požádá o registraci koenzymu jako léčivého přípravku, nebo požádá o svou registraci jako distributora bio přípravků nad rámec, který mu svědčí v současnosti. Pokud cokoli z toho zajistí a začne s užíváním ochranné známky, které nebude v rozporu s právním předpisem, do 3. 3. 2014, nemůže být jeho ochranná známka ani napadena návrhem na zrušení v důsledku jejího neužívání.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. ledna 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpínová